

РЕШЕНИЕ

№ 343

гр. Добрич, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги К. Пашалиев

при участието на секретаря Христина Г. Христова
като разгледа докладваното от Георги К. Пашалиев Гражданско дело № 20213230102257 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от ГПК.

Образувано е по искова молба на Д. АТ. АРМ., с ЕГН *****, с адрес: гр. Добрич, ж.к. „****“ бл. 20, вх. Б, ап. 8 срещу Д. КР. М., с ЕГН *****, с адрес: гр. Добрич, ул. „*****“ № 16, вх. А, ет. 4, ап. 7, с която се иска ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 1365, 23 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди (деформации на метала в горната част на двете задни врати и леко провисване на двете врати; огъвания и деформации на метала в задната част на покривния панел на каросерията; огъвания и деформации на метала на дясната странична част от покривния панел на каросерията; надрасквания и охлузвания на боята по покривния панел на каросерията в областите около ударените места и по страничния метален панел на задната товарна част от каросерията), причинени на лек автомобил „Форд Транзит Конект“, с рег. № ****, на 18.05.2021 г., вследствие на падането на дърво, намиращо се в недвижим имот в гр. Добрич, ж.к. „****“, между бл. 20 и бл. 10 и ул. „Любен Станчев“, с идент. 72624.621.322 по КК и КР на град Добрич, собственост на ответника Д.М., ведно със законната лихва от 18.05.2021 г. до окончателното □ изплащане.

В условие на евентуалност, ако искът бъде отхвърлен, се иска

осъждане на Община Добрич, ЕИК 000852932, с адрес: ул. „България“ № 12, като лице овластено от закона да упражнява контрол по поддръжката на процесното дърво.

В исковата молба се твърди, че на 18.05.2021 г. ищецът е паркирал собствения си автомобил - „Форд Транзит Конект“, с рег. № ****, в междублоковото пространство в близост до имот с идентификатор 72624.621.322, по плана на град Добрич, находящ се в ж.к. „****“, между бл. 20 и бл. 10, училище „Хан Аспарух“ и ул. „Любен Станчев“. Сочи се, че в посочения имот се е намирало дърво с прогнил дънер, което е паднало върху автомобила. Вследствие на съприкосновението са причинени увреждания на автомобила - деформации на метала в горната част на двете задни врати и леко провисване на двете врати; огъвания и деформации на метала в задната част на покривния панел на каросерията; огъвания и деформации на метала на дясната странична част от покривния панел на каросерията; надрасквания и охлузвания на боята по покривния панел на каросерията в областите около ударените места и по страничния метален панел на задната товарна част от каросерията.

Прави се искане ответникът Д.М. да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 1365, 23 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди (деформации на метала в горната част на двете задни врати и леко провисване на двете врати; огъвания и деформации на метала в задната част на покривния панел на каросерията; огъвания и деформации на метала на дясната странична част от покривния панел на каросерията; надрасквания и охлузвания на боята по покривния панел на каросерията в областите около ударените места и по страничния метален панел на задната товарна част от каросерията), причинени на лек автомобил „Форд Транзит Конект“, с рег. № ****, на 18.05.2021 г., вследствие на падането на дърво, ведно със законната лихва от 18.05.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

В условие на евентуалност сумата се претендира от Община Добрич, ЕИК 000852932, с адрес: ул. „България“ № 12, ако се установи, че Общината е лицето овластено от закона да упражнява контрол по поддръжката на процесното дърво. Претендират се разноски.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и с процесуалния си представител адвокат А.А., който поддържа исковете.

В законоустановения срок ответникът Д.М. е депозирал отговор на исковата молба, в който се твърди, че претенцията е неоснователна.

Оспорва се наличието на имуществени вреди по автомобила. Прави се възражение за съпричиняване, като се твърди, че ищецът е нарушил чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДВП. Паркирал е автомобила си на не повече от един метър от кръстовището, поради което е настъпило увреждането. Оспорва се и твърдението, че дървото се намира в двора на ответника. Излагат се твърдения, че отговорност следва да носи Общината, тъй като Община Добрич е нормативно задължена да поддържа общинските пътища, на какъвто

път е станал инцидентът. В тази връзка се сочи се, че е ирелевантно кой е собственик на дървото. Допълнително се твърди, че изграждането и опазването на зелената система на територията на общината е възложено на последната със ЗУТ и Наредба № 1 от 1993 г. за опазване на озеленените площи и декоративната растителност.

Прави се искане претенцията да бъде отхвърлена и да бъдат присъдени разноски.

Пред съда ответникът М. се явява лично и с процесуалния си представител адвокат В.К.. В хода на устните състезания процесуалният представител се придържа към защитната си позиция, заявена с отговора. Счита, че искът срещу него е неоснователен, поради което следва да бъде отхвърлен.

В законоустановения срок Община Добрич е депозирала отговор, с който претенцията се оспорва като неоснователна.

Излагат се твърдения, че Общината не е задължена да се грижи за процесното дърво, тъй като се намира в частен имот. В тази връзка се позовава на чл. 24 от Наредба № 1 от 1993 г. за опазване на озеленените площи и декоративната растителност. На тази основа се сочи, че отговорност за настъпилите вреди носи Д.М..

Прави се искане за отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

В съдебно заседание Община Добрич се представлява от юрисконсулт М.Я., която излага аргументи за неоснователност на евентуалната претенция.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Приложено е заявление с вх. № 94Д-СО-901/25.10.2012 г. от Д.М. до кмета на Община Добрич, с което първият е уведомил, че желае дърво, намиращо се на адрес: гр. Добрич, ж.к. „****“, до бл. 10, да бъде отсечено, на основание чл. 19 от Наредба № 1/1993 г. на МРРБ за опазване на озеленените площи и декоративната растителност и във връзка с чл. 43, ал. 2, чл. 44, ал. 1, и чл. 48 от Наредба за изграждане и опазване на зелената система на територията на Община Добрич (л. 175).

Въз основа на процесното заявление и констативен протокол, който не е приложен по делото, кметът на Общината е издал Заповед № 1491 от 09.11.2012 г., с която е разрешил отсичане на дървото и е разпоредил засаждане на декоративно широколистно дърво (л. 174).

От представеното от Д.А. „свидетелство за регистрация част I“ се установява, че е собственик на товарен автомобил „Форд Транзит Конект“, с рег. № ** (л. 13).

По делото е приложено писмо от гл. инсп. Й. Й. началник на РС

„Пожарна безопасност и защита на населението“ – Добрич, с което уведомява, че на 18.05.2021 г., в 16, 22 часа, в РСПБЗН-Добрич е получено съобщение за паднал клон от дърво върху автомобила на ищеца. Сочи се, че произшествието се е случило на адрес: гр. Добрич, ж.к. „****“ до бл. 10 (л. 9).

В хода на производството бе изготвена съдебна автотехническа експертиза. От заключението и от изслушването на вещото лице стана ясно, че за отстраняване на повредите на процесния автомобил е необходимо да му бъде извършен ремонт на стойност 1423, 80 лева (л. 106 – л. 111).

Експертът е дал становище, че е технически възможно процесните имуществени вреди да настъпят по механизма, описан от ищеца в исковата молба – падане на дърво върху автомобила. В съдебно заседание, при изслушването си, вещото лице отхвърли вероятността уврежданията по автомобила да са настъпили вследствие на корозия.

Съдът намира заключението за обективно и ясно. Изготвено е от вещо лице с необходимата квалификация, което в пълнота е отговорило на поставените задачи. Поради тази причина съдът го възприема в цялост при формиране на фактическите си изводи.

Ответникът М. релевира възражения във връзка с механизма на увреждане, описан в исковата молба. Пряко отношение към установяването на начина на реализиране на вредите има становището на вещото лице, което е посочило, че е технически възможно щетите по автомобила да настъпят вследствие на падането на дърво върху него. В частта на механизма на увреждане заключението не е основно доказателствено средство и същото не е достатъчно за провеждане на пълно и главно доказване на този факт. Това е така, защото експертът не е възприел непосредствено настъпването на вредите по автомобила. Затова е правилно да се каже, че в тази част от заключението вещото лице прави само предположение за наличието на причинно-следствена връзка между осъществен в миналото факт и настъпилите имуществени вреди. Експертът извежда вероятния си извод за наличието на такава връзка от настъпилите последици (имуществените вреди), като използва техническите правила и опит. Касае се за предположение, което е технически обосновано и почива на установени технически правила и норми. По този начин вещото лице подпомага съда, като с помощта на специалните си знания и опит му посочва доколко е вероятно описаният от ищеца механизъм на увреждане да е достоверен (когато се проверява само твърдението на ищеца за начина на настъпване на вредите) или кой от посочените механизми вероятно е най-достоверен (когато има противоположни твърдения от страните за причината за увреждането). В случая само ищецът е описал начина на реализиране на вредите, а ответникът М. се е ограничил до оспорване на твърденията, без да посочи конкретен механизъм. В контекста на изложеното, имайки предвид становището на вещото лице и гласните доказателствени средства, се налага изводът, че процесните увреждания са настъпили по начина, описан от ищеца в исковата

молба.

От заключенията по изготвените съдебно-дендрологична експертиза и съдебно-техническа експертиза се установи, че преди падането процесното дърво е било с височина между 12, 5 м. – 13, 5 м. и широчина на короната между 5 м. – 6 м. Установи се с категоричност, че дървото се намира в недвижим имот в гр. Добрич, ж.к. „****“, между бл. 20 и бл. 10 и ул. „Любен Станчев“, с идент. 72624.621.322 по КК и КР на град Добрич, собственост на ответника М., и отстои на 0, 64 м. от северната граница на имота.

При изслушването си вещото лице М.К. заяви, че според него процесното дърво е тополя.

Съдът намира заключенията за обективни и професионално изготвени, поради което ги възприема в цялост.

По делото бяха събрани и гласни доказателствени средства. Като свидетели бяха разпитани В.В., Я. С. , Ж.З.-М., Д.Г., Р.Д. и С.С.. Освен това бяха изслушани и обясненията на ответника Д.М..

Установи се, че на 18.05.2021 г. първите четирима свидетели са се намирали в близост до мястото, на което се е намирал процесният автомобил и падналото върху него дърво. Всички разказват, че са видели падналото дърво върху автомобила на ищеца. Свидетелят Д.Г. обясни също, че е видял автомобила преди падане на дървото и след това. Забелязал е, че след съприкосновението между дървото и автомобила е имало деформации по автомобила и следи от кората на дървото. Свидетелите обясниха също, че пред мястото, на което е бил паркиран автомобилът, надясно има междублоково пространство, а наляво друг път.

Свидетелите Д.и С. разказаха, че през 2012 г. са виждали процесното дърво, разположено на границата на имота на ответника М.. Категорично заявиха, че в близост е нямало друго дърво и не е засаждано друго дърво. Поради започнал процес на гниене, ответникът е подал заявление до Общината за отстраняването му. Служителите на Община Добрич обаче не са отрязали цялото дърво, а само са го орязали.

Съдът счита, че показанията на свидетелите в по-голямата част са ясни и кореспондират както помежду си, така и с останалата част от доказателствата. Поради тази причина съдът ги възприема за достоверни.

Съдът не кредитира показанията на свидетелите единствено в частта, в която излагат твърдения за местоположението на автомобила и разстоянието, на което се е намирал от междублоковото пространство пред него. В тази част показанията са разнопосочни. Някои от свидетелите посочиха, че автомобилът се е намирал на повече от пет метра, други на около един метър от кръстовището. Освен същественото разминаване в заявеното от тях, в случая е изразена субективна преценка от свидетелите. Поради тази причина показанията им не следва да бъдат кредитирани в тази част.

Ответникът М. обясни, че процесният имот е негов и е ограден с временна ограда без бетон, с мрежа и метални колове. Процесното дърво се пада по средата на оградата и затова не може да направи постоянна ограда. Заяви също, че не е изследвал дървото, но е подал сигнал до Община Добрич за отстраняването му преди време. В тази връзка посочи, че Общината е издала заповед за отсичане на дървото и засаждане на ново. Ответникът отрече да е отстранявал останките от падналото дърво. Същите са били изнесени от Общината, а той само е почистил тротоара.

При тези фактически констатации съдът достигна до следните правни изводи:

Съдът е сезиран с главен и евентуален иск по чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 45 от ЗЗД.

В тежест на ищеца е да докаже твърдените имуществени вреди; размерът им; причиняването им от лице, на което Община Добрич или Д.М. е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно деяние при или по повод на възложената работа; изпълнителят да е действал виновно. Вината на изпълнителя се предполага, съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

От събраните доказателства се установи по категоричен начин, че на 18.05.2021 г. ищецът е паркирал собствения си автомобил „Форд Транзит Конект“, с рег. № ТХ ***АР , в междублоковото пространство в близост до имота на ответника Д.М., с идентификатор 72624.621.322, по плана на град Добрич, находящ се в ж.к. „****“, между бл. 20 и бл. 10, училище „Хан Аспарух“ и ул. „Любен Станчев“. От показанията на свидетелите и заключението по изготвената съдебна автотехническа експертиза стана ясно, че на същата дата върху автомобила на ищеца е паднало дърво, което се е намирало в имота на ответника. Вследствие на съприкосновението между дървото и автомобила, на последния са били причинени следните имуществени вреди - деформации на метала в горната част на двете задни врати и леко провисване на двете врати; огъвания и деформации на метала в задната част на покривния панел на каросерията; огъвания и деформации на метала на дясната странична част от покривния панел на каросерията; надрасквания и охлузвания на боята по покривния панел на каросерията в областите около ударените места и по страничния метален панел на задната товарна част от каросерията. Според заключението на вещото лице по съдебната автотехническа експертиза, причинените вреди са на стойност от 1423, 80 лева. Размерът на вредите и механизмът за настъпването им не предизвикаха спорове между страните.

Основните спорни въпроси, които се очертах в производството са за местоположението на дървото - дали преди падането се е намирало на тротоара или в имота на ответника М., както и за субекта, който е бил отговорен за премахване на процесното дърво.

По първия въпрос становището на експертите, изготвили съдебно-

техническата експертиза, е категорично. Според тях, процесното дърво се е намирало изцяло в имота на ответника с идентификатор 72624.621.322, по плана на град Добрич, находящ се в ж.к. „****“. При това положение с основание се постави и вторият въпрос – кой е бил отговорен за премахването на процесното дърво, Община Добрич или собственикът на имота, в който се намира то. Отговор на този въпрос може да бъде даден след запознаване с правилата на ЗУТ и Наредбата за изграждане и опазване на зелената система на територията на Община Добрич.

Съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗУТ озеленените площи в общините са обединени в зелена система. От систематичното тълкуване на чл. 61, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 се извежда, че в зелените системи на общините се включват основни озеленени площи и допълващи озеленени площи. Основните озеленени площи са местата за широко обществено ползване, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от национално или общинско значение - паркове, градини, улично озеленяване, а допълващите озеленените площи са местата за ограничено обществено ползване в имотите за жилищни, вилни, обществени, производствени, курортни и спортни сгради и комплекси, както и озеленените площи с друго специфично предназначение - гробищни паркове, ботанически градини, дендрариуми, зоопаркове, защитни насаждения.

На следващо място релевантна е разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от ЗУТ, където законодателят е предвидил, че „Дълготрайни декоративни дървета и дървета с историческо значение могат да се отсичат или изкореняват само по изключение след писмено разрешение от кмета на общината, издадено въз основа на санитарна експертиза за състоянието на дървото“. Примерно изброяване на дълготрайните декоративни дървета се съдържа в разпоредбата на чл. 165, ал. 1 ППЗТСУ (отм.) – дъб, топола, липа, бряст, орех, кестен, бреза, ясен, бор, смърч, ела и др. Съгласно пар. 20, ал. 2 ЗР на ЗУТ „Подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на Закона за териториално и селищно устройство, се прилагат до издаването на съответните нови подзаконови нормативни актове, доколкото не противоречат на този закон“. Такъв акт е цитирания ППЗТСУ (отм.).

Според вещото лице К., процесното дърво е топола. Следователно, същото е дълготрайно декоративно дърво и като такова може да се отсича само по изключение след писмено разрешение на кмета на общината, издадено въз основа на експертиза за състоянието на дървото. Отношенията между собствениците на имоти, в които се намират такива дървета, и Община Добрич, като субект, отговорен за поддържането и опазването на зелената система на територията на общината, са уредени с Наредба. Законодателят е делегирал на общинските съвети приемането на наредби за изграждане и опазване на зелената система на територията на всяка община – чл. 62, ал. 10 от ЗУТ. На това основание Общинският съвет на Община Добрич е приел Наредба за изграждане и опазване на зелената система на територията на Община Добрич (наредбата). С разпоредбата на чл. 30 от Наредбата

поддържането на зелените площи е възложено на специализирано общинско предприятие, концесионер, изпълнител по договор за възлагане на обществена поръчка или др.

С наредбата е въведен разрешителен режим за премахване и окастриане на дълготрайните декоративни дървета – чл. 43 от Наредбата. Изводимо от чл. 44 от Наредбата, за премахване и окастриане на дълготрайните декоративни дървета е необходима заповед на кмета на общината, издадена въз основа на експертно становище.

От това правило е предвидено едно изключение в чл. 41 от Наредбата. При наличието на болни и изсъхнали дървета, представляващи опасност за имуществото, здравето и живота на гражданите, собствениците на имотите, в които се намират тези дървета може да ги премахват своевременно и за своя сметка по реда на чл. 45, ал. 3 от Наредбата. Редът е опростен, като не се изисква разрешение от кмета. Дървото се премахва незабавно от собственика или от аварийните служби, след което се съставя констативен протокол от общинската администрация.

По делото не бяха представени доказателства, от които да се установи, че дървото в имота на ответника М. е било болно или изсъхнало. Освен това липсват конкретни и ясни твърдения в тази насока. Община Добрич единствено се е позова на разпоредбата на чл. 41 от Наредбата едва с писмената си защита, но не е въвела твърдения за състоянието на дървото в преклузивния срок по чл. 131 от ГПК. Поради тази причина следва да бъде заключено, че процесното дърво не е било болно или изсъхнало. Следователно, не е съществувало задължение ответникът М. да отстрани дървото сам. Задължението за премахване е за служителите на общината, които е трябвало да изпълнят заповедта на кмета - чл. 30 от Наредбата.

В изпълнение на задължението си по чл. 48, ал. 3 от Наредбата Д.М. е трябвало да подаде заявление до общината за премахването му. Ответникът е изпълнил задължението, както стана ясно от представеното заявление с вх. № 94Д-СО-901/25.10.2012 г. Въз основа на заявлението и констативен протокол, който не е приложен по делото, кметът на общината е издал Заповед № 1491 от 09.11.2012 г. От заповедта на кмета се извежда, че предпоставките за премахване на дървото са били налице още към 2012г. и то е трябвало да бъде премахнато. В противен случай, ако предпоставките за премахване на дървото не бяха налице, то и кметът не би разрешил премахването му. Като се е позовал на експертно становище кметът е разрешил отсичането му.

От показанията на свидетелите Д. и С. стана ясно, че заявлението на ответника касае именно процесното дърво. Според свидетелите, служители на общината единствено са окастрили дървото, но не са го премахнали. Общината не опроверга твърденията на свидетелите, че заявлението и заповедта се отнасят до друго дърво, а не до процесното. Оттук се извежда, че служителите на общината, на които е възложена задачата – ОБП „Устойчиви дейности и проекти“, не са изпълнили заповедта на кмета.

Във връзка с приложението на чл. 49 от ЗЗД в Постановление № 9 от 28.12.1966 г. по гр.д. № 8 от 1966 г. на Пленума на ВС е посочено, че „вредите се считат причинени при изпълнение на възложената работа, не само когато са резултат на действие, но и когато настъпят в резултат на бездействие на лицето, на което е възложена работа. За възложителите бездействието е основание за отговорност за увреждане, когато то се изразява в неизпълнение на задължения, които произтичат от закона, от техническите и други правила и от характера на възложената работа.“ Следователно, възложителят носи отговорност по чл. 49 от ЗЗД и при бездействие на изпълнителя, на който е възложил определена работа. Общината е следвало да премахне процесното дърво още през 2012 г., чрез служителите на ОБП „Устойчиви дейности и проекти“. В конкретния случай последните не са изпълнили задължението си. Вследствие на бездействието им, на един по-късен етап дървото е паднало и са настъпили процесните имуществени вреди по автомобила на ищеца.

Ето защо искът на Д. АТ. АРМ. срещу Д. КР. М. за осъждане на ответника да му заплати сумата от 1365, 23 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени на лек автомобил „Форд Транзит Конект“, с рег. № ****, на 18.05.2021 г., вследствие на падането на дърво, следва да бъде отхвърлен.

Евентуалният иск за осъждане на Община Добрич да му заплати сумата от 1365, 23 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени на лек автомобил „Форд Транзит Конект“, с рег. № ****, на 18.05.2021 г., вследствие на падането на дърво, намиращо се в недвижимия имот на Д.М. в гр. Добрич, ж.к. „****“, между бл. 20 и бл. 10 и ул. „Любен Станчев“, с идент. 72624.621.322 по КК и КР на град Добрич, ведно със законната лихва от 18.05.2021 г. до окончателното □ изплащане, следва да бъде уважен.

Община Добрич дължи и законна лихва върху сумата от 1365, 23 лева от датата на увреждането – 18.05.2021 г., на основание чл. 84, ал. 3 от ЗЗД. Претендираната лихва, за периода от момента на увреждането до предявяване на исковата молба, не е предмет на отделен иск, а законна последица от уважаване на претенцията на ищеца. В този смисъл е **Определение № 406 от 15.07.2009 г. по ч.т.д. № 300/2009 г., на I-во т.о. на ВКС**, където е посочено, че „присъждането на законната лихва е последица от уважаването на главния иск – за обезщетението и тъй като не се предявява като самостоятелен иск не се дължи държавна такса. Силата на пресъдено нещо се разпростира върху главния иск, но не и върху размера на законната лихва. Размерът на законната лихва ще подлежи на установяване в изпълнителното производство“.

Поради отхвърлянето на иска срещу Д.М., направеното от него възражение за съпричиняване не следва да бъде разглеждано. За пълнота на изложението следва да бъде коментирано накратко. По възражението с правно основание по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е в тежест на ответника М. да докаже наличието на причинна връзка между настъпилото увреждане и поведението

на ищеца.

В тази връзка се сочи, че автомобилът на ищеца е бил паркиран на разстояние по-малко от пет метра от кръстовище, и така последният е нарушил чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. Основателността на възражението е обусловена от доказване на факта, че увреденото лице е допринесло чрез своето противоправно поведение за обективното настъпване на процесния вредоносен резултат.

По делото по категоричен начин се установи, че автомобилът е бил паркиран в близост до кръстовище. Самият ищец е посочил в исковата си молба, че автомобилът му е бил паркиран в междублоковото пространство в близост до имот с идентификатор 72624.621.322, по плана на град Добрич, находящ се в ж.к. „****“, между бл. 20 и бл. 10, училище „Хан Аспарух“ и ул. „Любен Станчев“. Част от свидетелите също обясниха, че пред мястото, на което е бил паркиран автомобилът, наляво има път, а надясно има междублоково пространство. Оттук се извежда, че ищецът е паркирал в близост до кръстовище и въпросът за извършено от последния нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е основателен, предвид направеното възражение за съпричиняване.

Този извод следва от легалните дефиниции за „път“ и „кръстовище“, дадени в § 6, т. 1 и т. 8 от ДР на ЗДвП. Съгласно § 6, т. 1 от ДР на ЗДвП „Път е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците“. От дефиницията се извежда, че не е необходимо извършването на действия от длъжностни лица или органи за обособяването на определена площ от земната повърхност, като път. Понятието е изключително широко. Този подход е оправдан, тъй като целта на законодателя е правилата за движение по пътищата да обхванат максимален брой случаи, в които участват пешеходци и превозни средства. Законодателят е посочил, че път е всяка земна площ, обикновено използвана за движение на пътни превозни средства или пешеходци.

След като автомобилът е бил паркиран на определено място и там има и други автомобили, то безспорно тази площ обикновено се използва за движение на пътни превозни средства. Площта, пред автомобила, която бе обяснено, че води към междублоково пространство също е такава, която обикновено се използва или за движение на автомобили (в случай, че води към гаражи или по друга причина се използва за преминаване на автомобили), или за движение на пешеходци. Освен това, по силата на самата дефинитивна норма всяка улица е приравнена на път.

Съгласно § 6, т. 8 от ДР на ЗДвП „Кръстовище“ е място, където два или повече пътя се пресичат, разделят се или се събират на едно ниво. От доказателствата по делото се установи, че площта, която води към междублоковото пространство пресича пътя, на който е бил паркиран процесният автомобил. Затова е правилен извода, че на 18.05.2021 г.

автомобилът е бил паркиран в близост до кръстовище.

Независимо от това обаче възражението на ответника М. е неоснователно, защото не бе доказано точното местоположение на автомобила на Д.А..

В разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК законодателят установява задължение за всяка страна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Оттук следва, че всяка страна носи доказателствена тежест за фактите, от които извлича изгодни за себе си правни последици. При неуспешно проведено пълно и главно доказване на тези факти, съдът следва да ги приеме за неосъществили се в обективната действителност и на тази основа да постанови решението си. След като ответникът не установи, че автомобилът на ищеца е бил паркиран на разстояние по-малко от пет метра от кръстовището, то и възражението се явява неоснователно.

По отношение на разноските:

При този изход на спора, в полза на ищеца и ответника Д.М. се поражда правото да им бъдат заплатени направените разноски.

Ищецът е представил списък по чл. 80 от ГПК, с който претендира плащане на разноски в размер на 1266, 70 лева (държавна такса от 54, 60 лева; комисионни за четири банкови превода от общо 18, 00 лева; депозити за вещи лица от 700, 00 лева; адвокатско възнаграждение от 400, 00 лева; такса за издаване на протокол от РДПБЗН – Добрич от 2, 50 лева и вносна такса от 5, 00 лева; такса за цветен печат на снимки от 86, 60 лева).

В съответствие с правилото на чл. 78, ал. 1 от ГПК Община Добрич следва да бъде осъдена да заплати на ищеца разноски за първоинстанционното производство в размер на 1180, 10 лева. Таксата за цветен печат на снимки от 86, 60 лева не следва да бъде възлагана в тежест на Община Добрич, тъй като не са представени доказателства за плащането на сумата. В този смисъл е т. 1 от ТР № 6 от 2012 г. на ОСГТК на ВКС.

Разноските на ответника М. също следва да бъдат възложени в тежест на Община Добрич. Същият е представил единствено доказателства за платено адвокатско възнаграждение в размер на 330 лева.

При тези мотиви, Районен съд Добрич

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Добрич, БУЛСТАТ: 000852932, с адрес: гр. Добрич, ул. „България“ № 12, да заплати на Д. А. А., с ЕГН *****, с адрес: гр. Добрич, ж.к. „****“ бл. 20, вх. Б, ап. 8, на основание чл. 49 от ЗЗД, във вр. чл. 45 ЗЗД, сумата от 1365, 23 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в деформации на метала в горната част на

двете задни врати и леко провисване на двете врати; огъвания и деформации на метала в задната част на покривния панел на каросерията; огъвания и деформации на метала на дясната странична част от покривния панел на каросерията; надрасквания и охлузвания на боята по покривния панел на каросерията в областите около ударените места и по страничния метален панел на задната товарна част от каросерията, причинени на лек автомобил „Форд Транзит Конект“, с рег. № ****, на 18.05.2021 г., вследствие на падането на дърво, намиращо се в недвижим имот в гр. Добрич, ж.к. „****“, между бл. 20 и бл. 10 и ул. „Любен Станчев“, с идент. 72624.621.322 по КК и КР на град Добрич, собственост на Д.М., ведно със законната лихва от 18.05.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на Д. А. А., с ЕГН *****, с адрес: гр. Добрич, ж.к. „****“ бл. 20, вх. Б, ап. 8, срещу Д. КР. М., с ЕГН *****, с адрес: гр. Добрич, ул. „****“ № 16, вх. А, ет. 4, ап. 7, с правно основание по чл. 49 от ЗЗД, във вр. чл. 45 ЗЗД, за осъждане на ответника да му заплати сумата от 1365, 23 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в деформации на метала в горната част на двете задни врати и леко провисване на двете врати; огъвания и деформации на метала в задната част на покривния панел на каросерията; огъвания и деформации на метала на дясната странична част от покривния панел на каросерията; надрасквания и охлузвания на боята по покривния панел на каросерията в областите около ударените места и по страничния метален панел на задната товарна част от каросерията, причинени на лек автомобил „Форд Транзит Конект“, с рег. № ****, на 18.05.2021 г., вследствие на падането на дърво, намиращо се в недвижим имот в гр. Добрич, ж.к. „****“, между бл. 20 и бл. 10 и ул. Любен Станчев, с идент. 72624.621.322 по КК и КР на град Добрич, собственост на Д.М..

ОСЪЖДА Община Добрич, БУЛСТАТ: 000852932, с адрес: гр. Добрич, ул. „България“ № 12, да заплати на Д. А. А., с ЕГН *****, с адрес: гр. Добрич, ж.к. „****“ бл. 20, вх. Б, ап. 8, сумата от 1180, 10 лева – разноски по гр.д. № 2257/2021 г. по описа на Районен съд Добрич.

ОСЪЖДА Община Добрич, БУЛСТАТ: 000852932, с адрес: гр. Добрич, ул. „България“ № 12, да заплати на Д. К. М., с ЕГН *****, с адрес: гр. Добрич, ул. „****“ № 16, вх. А, ет. 4, ап. 7, сумата от 330, 00 лева – адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по гр.д. № 2257/2021 г. по описа на Районен съд Добрич.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Добрич, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните, което обстоятелство изрично да се удостовери в отрязъците от съобщенията.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____